

tive bureaukratiske Forhold oppe i den røde Bygning, for at bruge et Ord, der betegner Alt, vil den blive paavirket deraf, og vi faae aldrig det gennemført, som vi skulle have, nemlig at man faar Postdirektionen udstilt fra Ministeriet som en selvstændig Institution, og at dennes Leder faar en saa stor Myndighed og en saa omfattende Ret til Afgjørelse af forekommende Spørgsmaal, denne Industri vedrørende, som overhovedet kan forenes med det Ansvar, Ministeren skal have overfor denne Gren af Administrationen, og de øvrige Forhold, der ere til Stede overfor Kongen og overfor Repræsentationen, som selvfølgelig maa blive ved at udøve sin Ret. Iøvrigt er jeg fuldstændig enig med Mindretallet i, at det har langt mere symbolisk Betydning end reel Betydning; og at det under andre Ministerier vilde faae meget mere Betydning end under det nuværende Ministerium, det tror ogsaa jeg. Hvad vi fastsætte, er jo ikke for den nuværende Ministers Tid; maaske kunde det gaa under den nuværende Minister uden meget væsentlige Ulemper, det tror jeg. Men under de fleste Ministre, vi have haft, og rimeligvis under de fleste Indenrigsministre, vi ville faae, vil det aldrig kunne gaa, idet det vil medføre de uheldigste Virkninger, og vi ville aldrig kunne opnaa, hvad vi have attraaet, det, som fremgaar af de Ord, som jeg oplæste af Betænkningen. Jeg tror, at det ærede Flertal har været noget for blød overfor Ministerens Fordring, idet den høitærede Indenrigsminister jo har forlangt, at, naar vi skulde have noget Saadant, maatte han i det Mindste have et Sekretariat deroppe. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) har ganske Ret i, at vi derved i Virkeligheden oprette en Instans til. Vi kunne indrette det, som vi ville, vi kunne gjøre denne Mand til Fuldmægtig, Sekretær, Bureauchef, Departementsdirektør, vi kunne kalde ham, hvad vi ville, saa bliver han dog den virkelige Generalpostdirektør, og Generalpostdirektøren, der sidder paa Posthuset, bliver det ikke. Netop dette vilde blive det Allersletteste, vi kunne gjøre, dersom vi oprettede et saadant Sekretariat deroppe. Man kunde naturligvis under visse Omstændigheder have Generalpostdirektoratet oppe i Ministeriet, det kunde man godt, skjøndt det har medført, medfører og under alle Omstændigheder vil medføre meget væsentlige Ulemper, og hindre os i at opnaa det Maal, som hele Udvalget med Undtagelse af de to ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) og Odense Amts 2den Valgkreds (H. Andersen) ønske, men oprette vi et Mellemled, forspilde

vi usefilbarlig en Del af Virkningen af Udskillelsen. I den Motivering, som det ærede Flertal har givet sit Forslag, har det egentlig leveret mig et godt Materiale til Motiveringen af mit Standpunkt, det har netop godtgjort, at Veien mellem Postgaarden og Ministeriet ikke er lang. At det ikke kan have nogen Ulempe, at Generalpostdirektøren staar i umiddelbar Forbindelse med Ministeren, og hvad der iøvrigt er anført i Betænkningen, vil jeg kunne underskrive af mit fulde Hjerte; det er saa fuldkommen sandt og rigtigt, hvad Udvalget her siger og skriver, jeg vilde kun ønske, at Flertallet havde draget Konsekvenserne af sine egne Præmisses og var kommet til den Slutning, som jeg er kommen til, den eneste Slutning, der kan udbrages af disse Præmisses. Det Forslag, jeg i Forening med to andre Medlemmer stiller, gaar derfor ud paa, at det af Flertallet foreslaaede Sekretariat udelades af Forslaget, og at man indskrænker sig til at oprette paa Postgaarden et saa vidt muligt selvstændigt Generaldirektorat for Post- og Befordringsvæsenet; iøvrigt indrettet overensstemmende med Flertallets Forslag, hvilket jeg for Punkt B's Vedkommende fuldstændig tiltræder. De fleste Forslag, som det ærede Flertal har stillet, slutter jeg mig til ligesom ogsaa de to ærede Medlemmer, der med mig danne det under Nr. 2 anførte Mindretal, men der er dog et enkelt Punkt, hvor vi antage, at Flertallet enten er gaaet noget for vidt eller er kommet til at opstille Regler, Lønningsfæstelser, som kunne have en uheldig Indvirkning ved Behandlingen af fremtidige Love, og det gjælder navnlig, hvad Postexpedienterne angaar og overhovedet de i § 6 B opførte Bestillingsmænd. Det har jo dog her i Thinget været den almindelige Grundsætning og Forudsætning, at Postvæsenets og Toldvæsenets Lønningslove skulle saa vidt muligt behandles fuldkommen ens, og at navnlig Toldassistentene og de, der høre til den Gruppe under Toldvæsenet paa den ene Side, og Postexpedienterne og de, der høre under samme Gruppe i Postvæsenet paa den anden Side, saavidt muligt skulle stilles lige. Det har den ærede Regjering ikke foreslaaet. Den ærede Regjering har foreslaaet meget betydelig højere Lønningsfæstelser paa denne Lov for Postexpedienter, end der blev vedtaget i 1880 for Toldvæsenets Personale. Det ærede Flertal har ikke fulgt Regjeringen, men har opstillet en anden Stala, en Stala, der lader dem begynde lavere og ende højere. Begge Dele anser jeg for urigtigt. Lønningsfæstelserne for Toldvæsenet ere meget simple og regelmæssige, det er 1,000, 1,200, 1,400 og